

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Aleva-Service” și reprezentantul acesteia, avocatul Liubomir Dudulica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Aleva-Service” împotriva Larisei Lisnic cu privire la recunoașterea faptului că, edificarea și exploatarea spațiilor comerciale demarate de către aceasta atentează în mod inadmisibil asupra imobilului său,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către SRL „Aleva-Service” și a fost menținută hotărârea din 10 ianuarie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 31 iulie 2018 SRL „Aleva-Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Lisnic cu privire la interzicerea demarării lucrărilor de construcție a imobilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, deține cu drept de proprietate încăperea cu nr. cadastral xxxx, situată la parterul imobilului din xxxx.

A menționat că, proprietarul imobilului din yyyy, Larisa Lisnic a demarat lucrări de construcție la imobilul, ce-i aparține cu drept de proprietate, îngrădind terenul în vederea demolării construcției existente cu construcția unui nou imobil.

A susținut că, deși a solicitat pârâtei să prezinte documentele permise de construcție, ultima a refuzat prezentarea acestora, invocând că, deține toate actele necesare pentru executarea lucrărilor de construcție.

A afirmat că, la locul demarării lucrărilor de construcție lipsesc careva panouri informative, fapt ce denotă caracterul ilegal al lucrărilor executate.

A notat că, pârâta a preconizat o extindere a parametrilor construcției deja existente, care în viitor va îngrădi pătrunderea luminii naturale și a razelor solare în

încăperea, ce-i aparține cu drept de proprietate.

A relevat că, conform art. 3 din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, cererea de eliberare a certificatului de urbanism urma a fi însoțită în mod obligatoriu de un șir de acte legislative: extrasul din Registru bunurilor imobile, eliberat de OCT, însoțit de planul cadastral al terenului sau planul imobilului; actele de identificare a dreptului deținătorului de teren/imobil; buletinul de identitate sau certificatul de înregistrare; raportul de expertiză tehnică în caz de reconstrucție, restaurare, modificare sau consolidare a imobilului existent eliberat de către expertul tehnic atestat; acordul autentificat notarial al coproprietarilor/vecinilor de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit; schița de proiect avizată de arhitectorul-șef, în cazul amplasării construcției în zona cu regim special stabilit prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului.

A declarat că, la caz lipsește acordul favorabil al vecinilor de imobil ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit.

A specificat că, la 28 august 2017 în adresa Primăriei mun. Chișinău a fost expediată o scrisoare, în care și-a exprimat dezacordul în vederea reconstrucției imobilului din str. yyyy, scrisoare care a rămas fără răspuns și îndeplinire.

A remarcat că, autoritatea publică locală urma să verifice extrasul din documentația de proiect în volum de: memoriu explicativ, plan general (plan de situația, plan trasare), fațade, soluții cromatice, proiect de organizare a executării lucrărilor de construcție, avizate de către arhitectul-șef, avizele de verificare a documentației de proiect (compartimentele: plan general, arhitectură, rezistență) sau raportul unic de verificare a documentației de proiect, dacă acestea corespund legislației.

A considerat că, în urma edificării construcției, i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 24, 25, 28, 36, 37, 46, 47 și 48 din Constituția RM și art. 377, 379, 380, 389 și 391 alin. (4) din Codul civil.

A invocat că, chiar dacă ar încerca să înstrăineze imobilul său, acesta s-ar devaloriza din cauza edificării extinderii, ceea ce demonstrează încă o dată că, construcția a afectat esențial dreptul său de proprietate.

A solicitat interzicerea pârâtei de a demara lucrările de construcție a imobilului din str. yyyy și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, SRL „Alevel-Service” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea faptului că, edificarea și exploatarea spațiilor comerciale din str. yyyy, demarate de către pârâtă, atentează în mod inadmisibil asupra imobilului cu nr. cadastral xxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 ianuarie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de către SRL „Alevel-Service” ca neîntemeiată.

La 08 februarie 2019 SRL „Alevel-Service” a declarat apel nemotivat, iar la 09 aprilie 2019 a declarat apel motivat împotriva hotărârea primei instanțe, solicitând

admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „Aleval-Service” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, vecinătatea este o stare de fapt, care generează anumite drepturi și obligații pentru proprietarii terenurilor sau altor bunuri imobile de unde se pot produce influențe reciproce.

În același timp, instanța de apel a ținut să remarce că, abuzul de drept se săvârșește în cazul în care un proprietar își exercită în mod excesiv dreptul de proprietate și vecinătate, ceea ce în prezenta speță, contrar exigențelor art. 118 alin.(1) CPC, nu a fost demonstrat, deși fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, în accepțiunea instanței de apel, realizarea unui drept nu se face gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceea ce privește respectarea sarcinii probațiunii, or, partea, care reclamă încălcarea unui drept prin prisma raționamentului instituit la art. 5 coroborat cu art. 118 alin. (1) CPC, urmează să demonstreze temeinicia acestuia, iar apelanta SRL „Aleval-Service” nu a realizat pe deplin această sarcină, caz în care este justificată soluția primei instanțe de respingere a acțiunii.

În argumentarea acestei soluții, instanța de apel a reținut, cu titlu de probă, raportul de expertiză judiciară nr. 2392-2395 din 13 octombrie 2020, întocmit de către Centrul național de expertize judiciare, conform căruia la momentul investigațiilor, expertul nu a depistat careva consecințe care ar influența negativ asupra bunului imobil, bloc locativ înregistrat cu nr. cadastral yyyy și la încăperile izolate cu nr. cadastral xxxx.

Astfel, dat fiind faptul că, la caz, la edificarea și exploatarea spațiilor comerciale din str. yyyy, demarate de către Larisa Lisnic nu au fost constatate influențe inadmisibile asupra bunului imobil deținut cu titlu de proprietate de către apelantă, fapt ce se confirmă prin raportul de expertiză judiciară nr. 2392-2395 din 13 octombrie 2020, instanța de apel a considerat că, sunt nejustificate solicitările apelantei cu privire la recunoașterea faptului că, edificarea și exploatarea spațiilor comerciale din str. Iu. Gagarin,5/2, mun. Chișinău demarate de către intimată atentează în mod inadmisibil asupra imobilului cu nr. cadastral xxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Aderent, instanța de apel a observat că, certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 4251/17 din 01 decembrie 2017, autorizația de construire nr. 21-c din 19 ianuarie 2018, autorizația de desființare nr. 137-id din 11 octombrie 2017 și decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/20-5 din 11 aprilie 2017 sunt acte administrative valabile până la momentul de față, care produc efecte juridice, contrar aserțiunilor apelantei.

În acest context, instanța de apel a învederat că, actele administrative nominalizate puteau fi contestate în ordinea stabilită de lege, iar până la anularea

acestora se instituie, potrivit legii, prezumția legalității și veridicității acestora. Respectiv, atât timp cât există acte juridice necontestate, fiind valabile până la momentul de față, nefiind revocate de nimeni, ceea ce nu duce la anularea ex officio a acestor acte juridice, condiții de valabilitate a cărora generează și efectele juridice, pe care le produce un act juridic perfect legal, sunt premature afirmațiile apelantei privind ilegalitatea edificării construcției.

Astfel, prima instanță corect a ajuns la concluzia precum că, nu au fost afectate careva drepturi ale apelantei în legătură cu construcția efectuată de către intimată, motiv pentru care instanța de apel a menținut soluția primei instanțe de respingere a acțiunii.

La 18 ianuarie 2021 SRL „Alevel-Service”, reprezentată de către avocatul Liubomir Dudulica, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt nefondate, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

A considerat că, instanțele judecătorești nu au dat apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor invocate de către recurentă și a constatat eronat situația de fapt și de drept, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

A menționat că, instanța de apel a admis încălcarea gravă a drepturilor recurente în ședința de judecată din 17 noiembrie 2020 prin limitarea accesului părților în sala de judecată și examinarea cauzei în lipsa părților fără a respecta normele de procedură imperative.

A comunicat că, s-a petrecut ședința de judecată din 17 noiembrie 2020 cu limitele impuse de situația de pandemie și carantină.

A susținut că, completul de judecată permitea accesul în sala de judecată doar a părților pe cauzele care se examinau, iar părțile pe alte dosare așteptau în coridor. Ulterior, ieșea grefierul în coridor și chema părțile pe fiecare dosar individual.

A afirmat că, pe cauza dată instanța de apel nu a invitat părțile în sală, aflând despre faptul că, a fost examinată cauza în lipsa lor doar după ce completul de judecată a revenit din camera de deliberare și a pronunțat decizia, inclusiv și pe cazul dat.

A relevat că, grefierul a comunicat că, judecătorul raportor a strigat în sală părțile să vină la prima bancă, însă nimeni nu s-a apropiat. De facto, vocea magistraților din sală nu se aude în coridor. Toate aceste chestiuni se aud clar pe înregistrările audio ale ședinței de judecată.

A declarat că, prin limitarea accesului părților în sala de judecată, a fost privată recurenta de posibilitatea de a exercita efectiv dreptul la apărare.

A notat că, instanța de apel, pe parcursul examinării cauzei, a admis cererea apelantei și a decis numirea unei expertize tehnice în construcții, care s-a finalizat cu concluzia experților din 13 octombrie 2020 și s-a constatat imposibilitatea stabilirii circumstanțelor solicitate din motivul insuficienței materialelor puse la dispoziția expertului. Respectiv, pentru ședința de judecată din 17 noiembrie 2020

recurenta a pregătit cereri, prin care intenționa să solicite completarea probatoriului și a materialelor necesare expertului în vederea executării repetate a încheierii de efectuare a expertizei. Deci, părțile nu au avut posibilitatea să-și exercite drepturile procesuale în condițiile date.

A invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate de către recurentă în apel, ignorându-le total, or, neexpunerea asupra argumentelor părților și lipsa unei motivări de respingere sau admitere a acestor argumente, se consideră nesoluționarea fondului și lezarea dreptului la apărare. Aceste erori procesuale constituie o încălcare gravă a dreptului recurentului la un proces echitabil.

Tot la 18 ianuarie 2021 SRL „Aleva-Service” a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, invocând că, instanța de apel a reținut, cu titlu de probă, raportul de expertiză judiciară nr. 2392-2395 din 13 octombrie 2020, întocmit de către Centrul național de expertize judiciare, conform căruia la momentul investigațiilor, expertul nu a depistat careva consecințe care ar influența negativ asupra bunului imobil, bloc locativ înregistrat cu nr. cadastral yyyy și la încăperile izolate cu nr. cadastral xxxx.

A menționat că, lucrările au fost stopate în baza încheierii din 03 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost admisă parțial cererea de asigurare a acțiunii și a fost interzis Larisei Lisnic, precum și terțelor persoane să efectueze lucrări de construcție/reconstrucție a imobilului din str. yyyy, amplasat pe terenul cu nr. cadastral yyyy, până la examinarea cauzei în fond.

A susținut că, în cazul în care lucrările ar fi în curs de demarare și lucrările ar fi fost efectuate, ar fi fost posibil de stabilit toate încălcările.

A afirmat că, după ieșirea la fața locului, pentru a racorda întrebările formulate cu situația de facto, la 03 martie 2020 a fost depusă în instanța de apel cererea privind formularea întrebărilor suplimentare. La fel, a fost depusă și o cerere privind reclamarea probelor și, anume, a proiectului de lucru pentru a putea verifica dacă construcția viitoare va afecta imobilul recurentei.

A comunicat că, instanța de apel a ignorat aceste cereri, dar anume respingerea acestor cereri a dus la judecarea arbitrară a cauzei, or, întrebările formulate suplimentar ar fi dat posibilitate de a cerceta proiectul construcției și de a formula niște concluzii certe referitor la atentarea asupra dreptului de proprietate al SRL „Aleva-Service” în urma demarării viitoarei construcții.

A relevat că, după întocmirea raportului de expertiză și stabilirea ședinței de judecată, reprezentantul SRL „Aleva-Service” a depus cerere de amânare, deoarece era antrenat într-o altă ședință, care a fost stabilită împreună cu el și a semnat că va fi prezent, dar instanța de apel neîntemeiat a ignorat această cerere, care nu poate fi considerată nici repetată, nici abuzivă, or, a fost unica cerere de amânare din partea recurentei.

A declarat că, în situația dată este cert faptul că recurenta, la examinarea cauzei, a fost lipsită de dreptul la un proces echitabil, de dreptul la apărare, de dreptul la administrarea probelor pertinente și concludente.

A notat că, decizia instanței de apel este nemotivată.

Făcând trimitere la art. 379 din Codul civil, a specificat că, în cazul din speță, distanța nu a fost respectată, ceea ce se confirmă prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 350 din 25 septembrie 2018, în răspunsul la întrebarea 4, unde a fost indicat că, legea prevede o distanță de 6 metri. De facto, o parte din perete este alipit cu peretele imobilului recurente, iar altă parte (unde este fereastra imobilului recurente) este la o distanță de 1,2 metri. Astfel, este cert faptul că, s-a produs o atentare inadmisibilă asupra dreptului de proprietate al recurente.

A invocat că, chiar dacă intimata a făcut trimitere la certificatul de urbanism și autorizația de construire (care au fost contestate în instanța de judecată), de facto, la demararea construcției, prevederile acestor acte administrative au fost încălcate.

A menționat că, la materialele dosarului lipsește acordul favorabil al coproprietarilor/vecinilor de imobil /teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit. Or, SRL „Alevel-Service” ca proprietar al încăperii de la parter nu a eliberat careva acord. În situația dată, anume interesele recurente vor fi lezate prin edificarea construcției noi.

A susținut că, în urma examinării certificatului de urbanism, s-a constatat că, nu au fost indicat procentul de ocupare a terenului, înălțimea construcției, distanța de la stradă. Or, prescripțiile și elemente ce urmează a fi indicate în certificatul de urbanism sunt obligatorii pentru proiectant la întocmirea proiectului de execuție. Acesta este obligat să se dirijeze de prescripțiile, coeficienții și indicii stabiliți în certificatul de urbanism la proiectarea obiectivului. Neindicarea coeficienților ori indicarea insuficientă a acestora duce la proiectarea incorectă a obiectivului, ceea ce a dus la încălcarea normelor în construcție permisă în zona respectivă.

A considerat că, la emiterea certificatului de urbanism nr. 4251/17 din 01 decembrie 2017 au fost încălcate prevederile Planului general urbanistic și ale art.3 alin. (1) lit. d) și j) și 6 alin. (1) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

De asemenea, a considerat că și autorizația de construire nr. 21-c din 19 ianuarie 2018 a fost emisă cu încălcarea prevederilor Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

A afirmat că, în certificatul de urbanism nr. 425i/17 din 01 decembrie 2017 a fost indicat că, este permisă proiectarea unui imobil (P+M), iar în autorizația de construire nr. 21-c din 19 ianuarie 2018 a fost indică o altă înălțime și, anume, (S+P+M). Respectiv, la întocmirea proiectului de lucru, proiectanții au încălcat prevederile invocate în certificatul de urbanism nr. 425i/17 din 01 decembrie 2017, astfel fiind emisă ilegal și autorizația de construire nr. 21-c din 19 ianuarie 2018.

A notat că, instanța greșit a concluzionat că, art. 386 din Codul civil nu poate fi aplicat în cazul din speță. Or, între imobile fiind doar distanța de 1,2 m (în loc de 6 m), apa, zăpada de pe acoperișul imobilului intimatei va cădea între aceste 2 imobile și din cauza distanței prea mici, razele solare nu vor pătrunde suficient, se va forma o permanentă umezeală, ceea ce va duce la apariția mucegaiului, care afectează grav sănătatea omului.

A relevat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/15 din 13 mai 2014 despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Centru a fost stabilit că, terenul cu nr. cadastral yyyy face parte din domeniul public și are destinația – teren de uz public. Respectiv, are destinația de uz public, ce servește drept cale de acces către blocurile locative, care sunt amplasate în spatele (sau ograda) blocului locativ din str. xxxx.

A declarat că, nici Guvernul RM, nici Consiliul municipal Chișinău nu au emis vreo decizie de schimbare a destinației terenului cu nr. cadastral yyyy. Respectiv, nu poate fi acordat în arendă terenul cu nr. cadastral yyyy, care are destinație de uz public. Or, este evidentă încălcarea procedurii de acordare în arendă a terenurilor către persoanele fizice.

A invocat că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/20-5 din 11 aprilie 2017 cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendare a lotului de pământ din str. yyyy cu dna Larisa Lisnic a fost emisă cu încălcări ale legislației, iar retragerea terenului cu nr. cadastral yyyy din uzul public aduce un impact negativ și dezavantaj tuturor locatarilor din blocul locativ din str. xxxx și întregului cartier.

Prin referința depusă la 19 martie 2021 Larisa Lisnic, reprezentată de către avocatul Aurelia Bagrin, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 08 decembrie 2020 (f. d. 246, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 18 ianuarie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Aleva-Service” și reprezentantul acesteia, avocatul Liubomir Dudulica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Aleva-Service” și reprezentantul acesteia, avocatul Liubomir Dudulica, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Aleva-Service” și reprezentantul acesteia, avocatul Liubomir Dudulica ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Aleva-Service” și reprezentantul acesteia, avocatul Liubomir Dudulica se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic